

Všetkých párov sa v našej poradni pýtame, aké majú rituály. Najprv zavládne dlhšie ticho a potom, ak už niečo povedia, rozprávajú, že v sobotu dopoludnia chodia na veľký nákup alebo, v lepšom prípade, že v sobotu majú sex.

Aké rituály dodržiavate so svojím partnerom?

Kým sa začítate do ďalších riadkov, ešte chvíľku premýšľajte. Čo robíte spoločne pre vás dvoch, pre váš vzťah? Pravidelne. Nie náhodne. Spoločne.

Mať svoje rituály je pre dlhodobý spokojný vzťah nevyhnutné. Vôbec to však neznamená, že dnes si niečo nastavíte a potom to budete musieť dodržiavať dvadsať rokov. Rituály sú VAŠE, závisí teda len od vás, ako budú vyzerajú, ako dlho vás oboch budú baviť a kedy ich zmeníte.

Najdôležitejšie je stále mať nejaké rituály, a to aspoň tri zásadné, ktoré rozoberieme na nasledujúcich riadkoch. Môžete ich mať, koľko chcete, hoci aj desať, ale nevyhnutné je udržiavať minimálne tieto tri. Všetky ďalšie rituály, ktoré si vymyslíte, môžete časom rozlične dopĺňať, obmieňať, jednoducho si ich prispôsobovať „na mieru“, vždy však musia spĺňať uvedené parametre.

Vďaka tomu, že budete mať svoje rituály, dosiahnete tzv. nepretržitú blízkosť alebo vám tieto rituály zabezpečia, že sa neodcudzíte ani počas nie práve najšťastnejšieho obdobia.

Život prináša rozličné situácie. Pamätám sa na dvojicu z našej poradne, keď pán prišiel vo svojich päťdesiatich štyroch rokoch o zamestnanie. Psychicky ho to veľmi vyčerpalo, vyčítal si, že sklamal svoju rodinu, mal obavy, že v jeho veku ho nikto nezamestná a že ho bude musieť živiť manželka. Pokúšal sa zamaskovať, že prišiel o zamestnanie, takže ráno odchádzal do parku, tam sedel, prechádzal sa a potom sa vrátil domov v čase príchodu z práce. Mal tajné úspory, našetrené z nadčasov, za ktoré chcel manželku zobrať na ces-

tu okolo sveta. Z týchto peňazí vždy vybral potrebnú sumu a „v deň výplaty“ ju manželke odovzdal na domácnosť. Jeho pani teda vôbec nemala podozrenie, že manžel mohol prísť o prácu, no jeho správanie ju nesmierne zraňovalo. Jej muž bol od akéhosi neurčitého okamihu ako vymenený. Bol nevrlý, málopravny, uzatvorený do seba. Jeho manželka sa po troch mesiacoch už naozaj strachovala. Pýtala sa ho, či si našiel niekoho iného a len jej to nechce povedať, lebo sa ju bojí opustiť. Najhoršie bolo to, že nič nevedela. Objednala ich teda k nám do poradne. Na pánovi bolo vidieť, že sa mu k nám vôbec nechcelo ísť. Na prvom stretnutí sa vždy porozprávame osobitne s každým z partnerov a druhý medzitým robí testy.

Prekvapilo ma, že pán mi hneď povedal pravdu, nemusela som sa ani veľmi pypytovať. Chcel, aby som vedela, že svoju ženu má rád, že ju určite nepodvádza, ale hanbí sa za to, že prišiel o prácu, a preto sa cíti zle. Dohodli sme sa teda, že sa pokúsime vymyslieť, ako by si mohol nájsť inú prácu, a či už to stihne, alebo nie, o štrnásť dní jeho manželke povieme pravdu. Pán potreboval „prípravu“ na to, aby si opäť začal vážiť sám seba. Nasledujúce dva týždne už nesedel v parku, lebo počas našej debaty mu zišiel na um celý zoznam možností, ako by si prácu mohol nájsť, a hneď sa do toho s vervou pustil. O strojárov je vždy záujem, zvlášť o takých skúsených ako pán Jaromír, takže uspel hneď vo štvrtej firme, do ktorej sa prišiel o prácu uchádzať, a nastúpil do nej už na druhý deň po pohovore. Svojej panej potom všetko doma povedal sám, a to hneď v deň, keď sa mu podarilo získať nové zamestnanie. Jeho manželke veľmi odľahlo. Bála sa, či v tom nie je iná žena, alebo, ešte horšie, nejaká choroba, o ktorej sa jej manžel bojí povedať. U nás si potom spoločne vymysleli rituály, **aby už ani jeden z nich nebol v neistote**, ako to pán Jaromír pekne zhrnul.